

موافقتنامه همکاری های درازمدت ستراتژیک

میان

دولت جمهوری اسلامی افغانستان

و

ایالات متحده امریکا

بخش اول: دیباچه

دولت جمهوری اسلامی افغانستان (از این پس افغانستان) و دولت ایالات متحده امریکا (از این پس ایالات متحده) از سال ۲۰۰۱ (۱۳۸۰ هجری شمسی) بدینسو در همکاری نزدیک به منظور دفع تهدید های متوجه صلح و امنیت جهانی و به هدف کمک به مردم افغانستان برای تأمین آینده با امن، دیموکراتیک و شکوفا، قرار داشته اند که حاصل آن امروز قرار گرفتن افغانستان در مسیر خود کفایی پایدار در امنیت، حکومت داری و توسعه اجتماعی و اقتصادی، و همکاری سازنده در سطح منطقه می باشد.

طرفین مراتب قدردانی شان را از توصیه های لویه جرگه عنعنوی ماه نوامبر سال ۲۰۱۱ (ماه عقرب سال ۱۳۹۰) که در بخشی از آن چنین آمده است، ابراز میدارند:

"با تأکید روی نیاز به حفظ دستاوردهای ده سال گذشته، احترام به قانون اساسی افغانستان، حقوق زنان و آزادی بیان و با در نظر داشت وضعیت حاکم در منطقه، همکاری های ستراتژیک با ایالات متحده امریکا، که یک دوست ستراتژیک نظام و مردم افغانستان می باشد؛ به منظور تأمین امنیت سیاسی، اقتصادی و نظامی کشور ضروری پنداشته می شود. امضای سند همکاری های ستراتژیک با ایالات متحده امریکا در همنوایی با منافع ملی افغانستان بوده و از اهمیت زیادی برخوردار است،... در امضای این سند، افغانستان و امریکا - طبق منشور سازمان ملل متحد - به عنوان دو کشور مستقل و مساوی شناخته میشوند"

با تأکید بر اراده مشترک شان جهت تحقق هرچه بیشتر آرزوی مردم افغانستان برای دستیابی به یک دولت با ثبات، مستقل مبتنی بر قانون اساسی این کشور و ارزش های مشترک دیموکراتیک، به شمول احترام به حقوق و آزادی های اساسی همه زنان و مردان، افغانستان و ایالات متحده امریکا (از این پس طرفین) تعهد مینمایند تا همکاری دراز مدت ستراتژیک خویش را در ساحات مشترک مورد علاقه به شمول تحکیم صلح، امنیت و مصالحه ملی؛ تقویت نهادهای دولتی؛ حمایت از توسعه اقتصادی و اجتماعی درازمدت افغانستان و تشویق همکاری منطوقی تقویت کنند. با رعایت

اهمیت مداوم تعهدات شان در کنفرانس های سال ۲۰۱۰ در کابل و لندن (کنفرانس لندن در سال ۱۳۸۸ و کنفرانس کابل در سال ۱۳۸۹) و همچنین کنفرانس بُن ۲۰۱۱ (۱۳۹۰)، طرفین بر اراده خویش مبنی بر تقویت نهاد های دولت افغانستان و ظرفیت حکومتداری به هدف گسترش همکاری درازمدت ستراتیژیک در ساحات یاده شده، تأکید مینمایند.

همکاری میان افغانستان و ایالات متحده بر بنیاد احترام متقابل و منافع مشترک، بخصوص مبتنی بر تحقق آرزوی دو طرف برای صلح استوار می باشد. هدف این همکاری همانا تقویت تلاش های جمعی برای داشتن منطقه ای می باشد که در آن همگرایی اقتصادی تحقق یافته و دیگر پناه گاه امنی برای القاعده و گروه های وابسته به آن نباشد.

افغانستان و ایالات متحده با اعتماد و تعهد به اینکه می توانند، با توسل به این موافقتنامه یک آینده مبتنی بر عدالت، صلح و امنیت و فرصت های لازم را برای مردم افغانستان فراهم آورند به این همکاری می پردازند.

احترام به حاکمیت ملی و برابری دولت ها تهداب این همکاری را تشکیل می دهد. احترام به حاکمیت قانون و همچنین رعایت صریح و روشن قانون اساسی و تمامی قوانین نافذ افغانستان بنیاد های این همکاری را قوت می بخشند. طرفین بر تعهد نیرومند شان به حاکمیت ملی، استقلال، تمامیت ارضی و وحدت ملی افغانستان، مجدداً تأکید میدارند.

با در نظر داشت موارد یاد شده، طرفین بر موارد زیر توافق می کنند:

بخش دوم: حفظ و تقویت ارزش های دیموکراتیک

۱. طرفین موافق اند که تعهد استوار به حفظ و تقویت ارزش های دیموکراتیک و حقوق بشر از پایه های بنیادی توافق و همکاری دراز مدت شان می باشد.

۲. با تأکید بر اهمیت محوری ارزش ها و اصول قانون اساسی خویش، افغانستان بر تعهدش در راستای حکومت داری فراگیر و کثرت گرا به شمول برگزاری انتخابات آزاد، منصفانه و شفاف به گونه ای که تمامی مردم افغانستان بتوانند در فضای عاری از مداخلات داخلی یا خارجی در آن شرکت کنند، مجدداً تأکید میدارد. با درک تعهداتی که در کنفرانس بُن ۲۰۱۱ (۱۳۹۰) اعلام شد، افغانستان پروسه انتخابات را تقویت و بهبود می بخشد.

۳. افغانستان بر تعهدش مبنی بر حمایت حقوق بشری و سیاسی در مطابقت با قانون اساسی و مکلفیت های بین المللی اش به شمول میثاق بین المللی حقوق مدنی و سیاسی، مجدداً تأکید میکند. در این خصوص، افغانستان تمامیت و ظرفیت نهاد ها و پروسه های دیموکراتیک در کشور را با اتخاذ گام های مؤثر جهت تحکیم بیشتر کفایت و مؤثریت هر سه قوه دولت مبتنی بر مرکزی بودن نظام حکومتی، و حمایت از شگوفائی یک جامعه مدنی پویا به شمول رسانه های آزاد و باز، تقویت میکند.

۴. افغانستان بر تعهدش مبنی بر اینکه هر نوع تبعیض و امتیاز بین اتباع افغانستان ممنوع است، و نیز تأمین حقوق و آزادی هایی که قانون اساسی و سایر قوانین افغانستان برای تمامی افغان ها تضمین کرده است، مجدداً تأکید میکند. افغانستان مطابق با احکام قانون اساسی و مکلفیت های بین المللی خود، نقش ارزنده زنان در جامعه را طوری تأمین و گسترش می دهد که آنها بتوانند از حقوق اقتصادی، اجتماعی، سیاسی، مدنی و فرهنگی شان کاملاً برخوردار شوند.

بخش سوم: تحکیم امنیت درازمدت:

۱. طرفین مجدداً تأکید میدارند که حضور و اجراآت قوای ایالات متحده از سال ۲۰۰۱ (۱۳۸۰) بدینسو در افغانستان به هدف شکست دادن القاعده و گروه های وابسته به آن بوده است. طرفین به قربانی های بیشمار و رنج مردم افغانستان در مبارزه علیه تروریزم در طول این سالها، و تهدیدات مداومی را که مانع تحقق آرزوی شان برای رسیدن به صلح، امنیت و رفاه شده است، احترام گذاشته و آنرا درک میکنند. طرفین همچنان از قربانی هایی که مردم ایالات متحده در این مبارزه متقبل شده اند، قدر دانی بعمل می آورند.

۲. به منظور تحکیم امنیت و ثبات در افغانستان، کمک به صلح و ثبات منطوقی و بین المللی، مبارزه با القاعده و وابسته گان اش، و نیز به هدف افزایش توانمندی افغانستان برای دفع تهدیدات علیه حاکمیت ملی، امنیت و تمامیت ارضی افغانستان، طرفین به تلاش های شان جهت تقویت همکاری نزدیک در اتخاذ تدابیر دفاعی و امنیتی طبق فیصله جانین، همچنان ادامه میدهند.

الف. مکلفیت های طرفین در این موافقتنامه و هرگونه تدابیر بعدی دیگر، بر حاکمیت ملی افغانستان در حدود سرزمین اش و بر حق دفاع مشروع هر یک از طرفین در مطابقت با حقوق بین المللی تأثیر گذار نمیباشد.

ب. طرفین مطابق طرزالعمل های داخلی شان، روی یک "موافقتنامه دوجانبه امنیتی" مذاکرات را آغاز می نمایند. این مذاکرات بعد از امضای این موافقتنامه همکاری ستراتیژیک آغاز گردیده و در ظرف یک سال نهایی می گردد. این موافقتنامه امنیتی جایگزین "توافقنامه چگونگی حضور پرسونل امنیتی و ملکی ایالات متحده امریکا در افغانستان به هدف همکاری برای پاسخ به تروریزم، ارائه کمک های بشردوستانه و ملکی، آموزش و تمرینات نظامی و سایر فعالیت های ۲۰۰۳ (مصوب سال ۱۳۸۲) و توافقات و تفاهماتی که طرفین بر مغایرت احکام آن با "موافقتنامه دوجانبه امنیتی" موافقت نمایند، میشود.

ج. اجرای عملیات جاری نظامی بر اساس چارچوب هایی که شامل تفاهم نامه انتقال بازداشت گاه های ایالات متحده (منعده ۲۰۱۲ "۱۳۹۰") و یادداشت تفاهم افغانی ساختن عملیات خاص (منعده ۲۰۱۲ "۱۳۹۱") می شود، الی زمانی ادامه می یابد که این چارچوب ها توسط "موافقتنامه دوجانبه امنیتی" یا تدابیر دیگر، به موافقه طرفین جای گزین گردند. این مکلفیت، الی نسخ آن، بر وضعیت، تعهدات و تفاهمات شامل چارچوب یاد شده در بالا، تأثیر گذار نمی باشد.

۳. ایالات متحده به منظور کمک در ایجاد یک چارچوب دراز مدت همکاری های دوجانبه امنیتی و دفاعی، افغانستان را به عنوان "متحد عمده خارج ناتو" تلقی می نماید.

۴. طرفین بر حمایت نیرومند شان از تلاش های افغانستان در راستای صلح و مصالحه تأکید مینمایند.

الف. افراد و گروه هایی می توانند شامل روند صلح و مصالحه گردند که: بالقاعده قطع رابطه کنند؛ از خشونت دست بردارند؛ و به قانون اساسی افغانستان بشمول ضمانت های آن به حقوق همه زنان و مردان این کشور، احترام بگذارند.

ب. افغانستان تأکید می دارد تا در تمامی اقدامات و تفاهات دولتی در خصوص صلح و مصالحه، ارزش های مندرج در قانون اساسی افغانستان را رعایت کند.

۵. بعد از سال ۲۰۱۴ (۱۳۹۳)، ایالات متحده سالانه منابع پولی را برای حمایت از آموزش، تجهیز، مشورت و تداوم نیروی های امنیتی افغانستان به منظوری درخواست میکند تا افغانستان بتواند به گونه مستقلانه امنیت خود را تأمین نموده و در مقابل تهدیدات داخلی و خارجی از خود دفاع کند، تا تروریستان هرگز نتوانند بار دیگر به خاک افغانستان رخنه کرده و تهدیدی را متوجه افغانستان، منطقه و جهان بسازند.

الف. این حمایت باید شامل موارد آتی گردد: (۱) کمک در ایجاد امکانات مناسب با در نظر داشت ماهیت متحول تهدیداتی که از سوی طرفین به عنوان خطر علیه ثبات افغانستان تلقی شوند؛ (۲) حمایت از تلاش هایی که موجب دست یابی دولت افغانستان به یک ساختار پایدار امنیتی گردد؛ و (۳) تقویه ظرفیت نهادهای امنیتی افغانستان.

ب. "گروپ کاری افغانستان - امریکا در امور دفاع و امنیت" که در چارچوب این موافقتنامه ایجاد میگردد، وظیفه دارد تا سطح تهدیداتی را که متوجه افغانستان و نیز نیازمندی های امنیتی و دفاعی این کشور را ارزیابی نموده و به "کمیسیون دوجانبه" در مورد چگونگی همکاری های آینده سفارشات مشخصی را ارائه نماید.

ج. کمک به نیروهای امنیتی ملی افغانستان باید طوری ارائه گردد که با معیارهای ناتو سازگاری داشته و اصل "قابلیت تعامل پذیری با نیروهای ناتو" را تقویت کند.

د. طرفین همچنان از کشورهای عضو ناتو میخواهند تا با اتخاذ اقدامات عملی برای تطبیق "اعلامیه همکاری های درازمدت بین ناتو و دولت جمهوری اسلامی افغانستان" منعقد شده نهمین سال ۲۰۱۰ (عقرب سال ۱۳۸۹) نشست ناتو در لیسبن، توانائی های امنیتی افغانستان را پس از سال ۲۰۱۴ (۱۳۹۳) تداوم و بهبود بخشند.

۶. افغانستان به منظور مبارزه با القاعده و وابستگان آن، آموزش نیروهای امنیتی ملی این کشور، و اجرای سایر مأموریت هایی که برای تحکیم منافع مشترک امنیتی از سوی طرفین تشخیص می گردند، تداوم دسترسی قوای ایالات متحده به تأسیسات افغانستان و استفاده از آن تأسیسات را الی سال ۲۰۱۴ (۱۳۹۳) میسر میسازد و پس از آن طوریکه در "موافقتنامه دوجانبه امنیتی" مورد توافق واقع شود، عمل خواهد شد.

الف. ایالات متحده بر احترام کامل خویش به حاکمیت ملی و استقلال افغانستان تأکید نموده و تعهدش به چارچوب روند انتقال و تحقق کامل انتقال مسئولیت های امنیتی به افغانستان را مجدداً تصریح میدارد. ایالات متحده یک بار دیگر تأکید میکند که در جستجوی ایجاد تأسیسات دائمی نظامی در افغانستان نبوده و در پی حضوری نیست که تهدیدی را متوجه همسایگان افغانستان بسازد.

ب. ایالات متحده تعهد مینماید که از سرزمین و یا تأسیسات افغانستان به عنوان نقطه آغاز حملات علیه کشورهای دیگر استفاده نمی کند.

ج. چگونگی و گستره حضور و اجراات قوای ایالات متحده در آینده در افغانستان و وجایب دو کشور در این رابطه باید در "موافقتنامه دوجانبه امنیتی" مشخص گردند.

۷. طرفین تشریک اطلاعات و استخبارات را به هدف مقابله با تهدیدات مشترک، به شمول تروریزم، قاچاق موادمخدر، جرایم سازمان یافته و تطهیر پول، افزایش می دهند.

۸. طرفین همچنان بر حمایت شان برای بهبود هماهنگی و همکاری های امنیتی منطوقی تأکید می ورزند. طرفین تصریح میکنند که تولید مواد مخدر، قاچاق و استفاده غیرمجاز از آن تهدید بزرگی را متوجه امنیت و اقتصاد مشروع افغانستان ساخته و همچنان امنیت منطقه و سلامت جهان را به مخاطره می اندازد. هر دو طرف مصمم اند تا برای محو این تهدید، باهم در افغانستان، منطقه و با کشورهای همسایه، همکاری نمایند.

۹. بادرک اینکه ثبات افغانستان در ترقی و ثبات آسیای جنوبی و آسیای مرکزی نقش دارد، ایالات متحده تأکید میکند که هرگونه تجاوز بیرونی علیه افغانستان را موجب نگرانی شدید خود می پندارد. در صورت وقوع چنین رویدادی، طرفین باید هرچه عاجل در مشورت باهم، پاسخ مناسبی را به شمول اقدامات سیاسی، دیپلوماتیک، اقتصادی و نظامی، به توافق هر دو طرف و در مطابقت با احکام قوانین اساسی شان، طرح و تطبیق کنند.

بخش چهارم: تقویت امنیت و همکاری های منطقوی

۱. طرفین بر اهمیت روابط دوستانه و مؤثر میان افغانستان و همسایه گانش موافق بوده و تأکید میدارند که این روابط باید بر اساس احترام متقابل، برابری و عدم مداخله در امور یکدیگر استوار باشد. هر دو طرف از تمامی کشورها میخواهند تا به حاکمیت ملی و تمامیت ارضی افغانستان احترام گذاشته و از مداخله در امور داخلی و پروسه های دموکراتیک افغانستان اجتناب ورزند.

۲. با درنظرداشت اهمیت همکاری های منطقوی جهت تحکیم امنیت در منطقه، طرفین با کشور های منطقه، سازمان های منطقوی، ملل متحد و سایر نهاد های بین المللی در برابر تهدید های تشخیص شده از سوی طرفین، بشمول شبکه های تروریستی؛ جرایم سازمان یافته؛ قاچاق مواد مخدر؛ و تطهیر پول همکاری جدی می کنند.

۳. طرفین به منظور تقویت ثبات و رفاه منطقوی و احیای نقش تاریخی افغانستان به حیث پل ارتباطی آسیای مرکزی، جنوبی و شرق میانه به گونه آتی همکاری می نمایند:

الف. تقویت بیشتر ابتکارات کنونی و بعدی در منطقه از قبیل موافقتنامه های تجارت و ترانزیت و ایجاد سهولت در تطبیق آنها؛

ب. تقویت هماهنگی و مدیریت سرحدات میان افغانستان و همسایگانش؛

ج. توسعه ارتباطات ترانسپورتی، ترانزیت و شبکه های انرژی در منطقه از طریق تطبیق پروژه ها بشمول پروژه های زیر بنائی، در سراسر افغانستان؛ و

د. بسیج حمایت بین المللی برای جلب سرمایه گذاری های منطقوی که موجب همگرایی افغانستان با منطقه میگردد.

بخش پنجم: انکشاف اقتصادی و اجتماعی

۱. طرفین موافق اند که انکشاف منابع بشری و طبیعی افغانستان برای ثبات منطوقی، رشد اقتصاد پایدار و احیای افغانستان در پی بیش از سه دهه جنگ، حیاتی است و نیز توافق دارند که افغانستان در سال های پس از " انتقال " همچنان نیازمندی های مالی مبرم، خاص و مداوم خواهد داشت که عواید داخلی به تنهایی پاسخگوی آن نمی باشد. در این خصوص، ایالات متحده بر تعهدش در کنفرانس ۲۰۱۱ (۱۳۹۰) بُن مبنی بر اینکه کمک های مالی اش در راستای انکشاف اقتصادی و کمک در رفع کمبود بودیجری افغانستان، در مطابقت با پروسه کابل به هدف حفظ دست آورد های یک دهه گذشته، تامین غیرقابل برگشت روند انتقال و خود کفائی افغانستان به کار رود، مجدداً تأکید میکند.

۲. در بُعد اقتصادی:

الف. طرفین به مساعی خود جهت تحکیم و توسعه اقتصاد بازار و همکاری های دراز مدت به هدف رشد مداوم اقتصاد افغانستان در روشنی قانون اساسی و واقعیت های تاریخی و اجتماعی افغانستان، ادامه می دهند.

ب. با توجه به اولویت های افغانستان، ایالات متحده در تقویت بنیاد اقتصادی، حمایت از انکشاف پایدار و خود کفایی افغانستان مخصوصاً در ساحات تولیدات مشروع زراعتی؛ ایجاد زیربنا در بخش های ترانسپورت، تجارت، ترانزیت، آب و انرژی؛ تقویت مدیریت مسوولانه منابع طبیعی؛ و ایجاد نظام نیرومند مالی که برای تداوم سرمایه گذاری خصوصی لازم می باشد، کمک می کند.

ج. به هدف تشویق تجارت و انکشاف سکتور خصوصی، طرفین در استفاده روزافزون از سند موسوم به "سیستم عمومی ترجیحات"، مشترکاً تلاش میکنند. علاوه، به منظور تشویق سرمایه گذاری، ایالات متحده مصمم است که اداره سرمایه گذاری های خصوصی در خارج، بانک صادرات و واردات ایالات متحده و اداره تجارت و توسعه ایالات متحده را بسیج نموده تا فعالیت های سکتور خصوصی ایالات متحده در افغانستان را حمایت و تشویق نمایند. افغانستان نیز از طریق نهاد های مربوطه، از توسعه سکتور خصوصی خویش حمایت میکند.

د. طرفین بر آرزوی شان تصریح میدارند که مردم افغانستان باید مستفید شونده اصلی منفعت های منابع طبیعی کشور شان باشند. ایالات متحده از تلاش های افغانستان در جهت مدیریت ثروت منابع طبیعی از طریق ایجاد یک چارچوب پاسخگو، موثر، کارا و شفاف با استفاده از بهترین روش های بین المللی و تقویت این روشها، حمایت میکند.

۳. در بُعد اجتماعی: طرفین تلاش های مداوم را مشترکاً جهت کمک به ارتقای ظرفیت بشری افغانستان، با استفاده از اقدامات زیر انجام می دهند:

الف. دسترسی و ارتقای کیفیت تعلیم و تربیه، به شمول تحصیلات عالی و آموزش های مسلکی برای تمامی افغانها در بخش های کلیدی؛ و

ب. دسترسی به خدمات اساسی صحی و مراقبت های تخصصی (بشمول دستیابی زنان و اطفال به این خدمات)

۴. طرفین بر اهمیت حیاتی مبارزه با فساد اداری تأکید مینمایند:

الف. طرفین در برابر تمامی انواع و اشکال فساد اداری قاطعانه مبارزه می کنند؛

ب. طرفین میکانیزم هایی را جهت ارتقای مؤثریت کمک ها ایجاد نموده و با اتخاذ شیوه های بهتر تدارکات، شفافیت و حسابدهی، از فساد اداری جلوگیری می کنند؛

ج. افغانستان نهاد های مبارزه با فساد را تقویت بخشیده و قوانین مربوط را به اساس ضرورت در مطابقت با مکلفیت های ملی و بین المللی اش، بازنگری و تطبیق می کند.

د. افغانستان سیستم مالی خود را با تطبیق سفارشات گروه کاری اجراءات مالی آسیا پسینیک در خصوص مبارزه با تطهیر پول و تمویل تروریسم، محافظت و تحکیم می بخشد.

۵. ایالات متحده و افغانستان به همکاری های شان به منظور انکشاف افغانستان به شمول ارائه کمک سالانه اقتصادی و اجتماعی از جانب ایالات متحده به افغانستان، متناسب با اهمیت استراتژیک همکاری میان دو کشور، ادامه می دهند.

الف. برای رسیدن به این هدف، ایالات متحده سالانه منابع مالی را جهت مساعدت اقتصادی و اجتماعی به افغانستان، تقاضا می نماید. ایالات متحده همچنان از تلاش های افغانستان برای جلب و تشویق سرمایه گذاری بین المللی و حمایت از سکتور خصوصی افغانستان که برای تحقق یک افغانستان و منطقه ی امن، مرفه و صلح مند حیاتی است، حمایت میکند.

ب. با تأکید بر تعهداتش در کنفرانس های سال ۲۰۱۰ در کابل و لندن (کنفرانس لندن در سال ۱۳۸۸ و کنفرانس کابل در سال ۱۳۸۹)، (پس از این کنفرانس ها)، ایالات متحده یکبار دیگر بر تعهد خویش تأکید میکند که حداقل ۵۰ درصد کمک های اقتصادی و اجتماعی خود به افغانستان را از طریق میکائیزم های بودجوی حکومت افغانستان به مصرف برساند. طرفین این تعهد را از طریق کمیسیون دوجانبه افغانستان - ایالات متحده که بر اساس این موافقتنامه تشکیل میگردد، در اوقات معین مورد بازنگری قرار می دهند تا به این ترتیب فیصدی کمک هایی که از طریق میکائیزم های بودجوی حکومت افغانستان پس از سال ۲۰۱۲ (سال ۱۳۹۱) به مصرف میرسد، افزایش یابد.

ج. ایالات متحده بر تعهد خویش در کنفرانس سال ۲۰۱۰ (سال ۱۳۸۹) کابل مجدداً تأکید میدارد که کمک های انکشافی خود به افغانستان را همچنان همسو با برنامه های دارای اولویت ملی، طبق توافق قبلی طرفین، طوری تنظیم نماید که تا ختم سال ۲۰۱۲ (ماه جدی سال ۱۳۹۱) هشتاد درصد کمک های ایالات متحده در سازگاری با این برنامه ها به مصرف برسد. ایالات متحده موافق است تا آن مقدار از کمک های انکشافی اش را که در همنوائی با برنامه های دارای اولویت ملی افغانستان به مصرف نمیرسند بگونه شفاف به مصرف رسانده و در مصرف آن با دولت افغانستان مشورت کند.

د. این تعهدات وابسته به اقدام حکومت افغانستان در ایجاد میکائیزم ها و پیشرفت ها در راستای تأمین شفافیت و حسابدگی مالی، افزایش در مصرف بودجه، بهبود در جمع آوری عواید، تقویت سیستم های مدیریت مالی عامه و سایر اقدامات دوجانبه میگردد که جهت ارزیابی اجراآت و پیشرفت ها بر آن از قبل

توافق شده است. این اقدامات همچنان شامل تعهداتی میگردد که در "کنفرانس ها" روی آن توافق شده اند.

۶. طرفین روابط دیرینه بین مردمان و جوامع مدنی شان را با تلاش های گسترده، به شمول تدویر برنامه ها برای جوانان و زنان، و همکاری بین پوهنتون ها و نهادهای تحصیلات عالی، تقویت می نمایند.

۷. ایالات متحده تبادلات و سایر فعالیت ها، به شمول ارائه فرصت های آموزشی مانند پروگرام فلبرایت و برنامه آموزش مهارت های رهبری برای مهمانان بین المللی را توسعه و تقویت می نماید.

۸. طرفین همچنان در حمایت از نهادهای فرهنگی و حفظ میراث فرهنگی افغانستان همکاری می نمایند.

بخش ششم: تقویت نهادها و حکومتداری در افغانستان

۱. طرفین برای بهبود ظرفیت بشری در نهادهای مهم دولت افغانستان همکاری می نمایند. کمک ایالات متحده باید براساس اولویت های حکومت افغانستان و مبتنی بر نیاز هایی باشد که از سوی طرفین مشترکاً شناسائی شده است.

۲. افغانستان امور حکومتداری را با بلند بردن میزان پاسخدهی و شفافیت در نهاد های سه گانه (اجرائیه، مقننه و قضائیه) بهبود می بخشد، تا آنها بتوانند نیازمندی های مدنی و اقتصادی مردم را بهتر مرفوع بدارند. افغانستان همچنان طبق قوانین نافذ خود، کفایت کاری و حسابدهی را در همه سطوح حکومت تقویت نموده و اطمینان حاصل می نماید که این ادارات و نهاد ها براساس طرز العمل های درست و عادلانه متناسب با معیارهای ملی ارائه حداقل خدمات و کار شان را انجام دهند.

۳. ایالات متحده در تقویت ظرفیت، خودکفائی و افزایش مؤثریت نهادهای دولت افغانستان و توانمندی آنها در ارائه خدمات اساسی، از حکومت افغانستان حمایت میکند.

۴. طرفین باهم مشترکاً کار می نمایند تا "ساختار های موازی" به شمول تیم های بازسازی ولایتی و تیم های موسوم به "اثبات سازی ولسوالی ها"، طبق چارچوب پروسه انتقال از میان برداشته شوند.

بخش هفتم: تدابیر و مکانیزم های تطبیق موافقتنامه

۱. طرفین به منظور توسعه همکاری ها و نظارت بر پیشرفت ها در تطبیق این موافقتنامه، یک کمیسیون دوجانبه افغانستان - ایالات متحده و مکانیزم های لازم را ایجاد می کنند.

الف. کمیسیون از جانب وزرای خارجه هر دو کشور و یا نماینده گان شان، ریاست گردیده و جلسات آن هر شش ماه یک بار به صورت دورانی در کابل و واشنگتن دایر می گردد.
- مجمع های موجود دوجانبه، مانند مجمع مشورتی امنیتی دوجانبه افغانستان - ایالات متحده، باید در چارچوب این ساختار مدغم گردند.

ب. یک کمیته اجرایی مشترک چگونگی کار گروپ های کاری دایمی کارشناسان را که برای تطبیق این موافقتنامه تشکیل میشوند، رهبری کرده و در مورد به وزرا گزارش می دهد.
- این گروپ های کاری از جانب وزرای مربوط یا نماینده گان شان، ریاست گردیده و به عنوان مرجعی برای مشورت های منظم میان مقامات ارشد روی مسایل مشترک مورد علاقه مطرح عمل می کند. این مسایل برعلاوه موارد دیگر شامل: تامین امنیت درازمدت، حمایت از توسعه اجتماعی، اقتصادی و روند دیموکراسی، و نیز تقویت نهادهای دولتی و حکومتداری در افغانستان میشوند.

ج. جلسات کمیته مشترک اجرایی به منظور ارزیابی تهدیدات مشترک و گفتگو روی مسایل منطقی مورد علاقه نیز به شکل منظم دایر می گردد.

۲. طرفین از طریق کمیسیون دوجانبه، سطح حمایت و کمک ها را مشترکاً تشخیص می نمایند.

۳. افغانستان و ایالات متحده میتوانند جهت تطبیق این موافقتنامه، به تدابیر یا توافقات بیشتر در صورتی که لازم و مناسب پنداشته شود، مطابق به قوانین و مقررات مربوطه دو کشور متوسل شوند.

بخش هشتم: احکام نهایی

۱. این موافقتنامه بعد از آن نافذ میگردد که طرفین از مجرای دیپلماتیک در مورد تکمیل شرایط قانونی داخلی شان که به منظور انفاذ این موافقتنامه الزامی می باشد، به یک دیگر اطلاع بدهند. این موافقتنامه الی ختم سال ۲۰۲۴ میلادی (سال ۱۴۰۳ هجری شمسی) مدار اعتبار است. طرفین میتوانند با موافقت کتبی مشترک، شش ماه قبل از تاریخ انقضاء این موافقتنامه را برای یک دوره دیگر طبق توافق قبلی تمدید نمایند. این موافقتنامه میتواند با موافقت کتبی هر دو طرف در هر زمانی تعدیل یا فسخ گردد و هر یک از طرفین میتواند در مورد تصمیم اش برای فسخ این موافقتنامه یادداشت کتبی ارایه نماید، که در آنصورت این موافقتنامه برای مدت یک سال پس از ارایه این یادداشت اعتبار دارد.

۲. تمامی اقداماتی که طبق مفاد این موافقتنامه اجرا میگردد باید در مطابقت با تعهدات و مکلفیت های بین المللی طرفین قرار داشته باشد. هر گونه همکاری طبق احکام این موافقتنامه تابع قوانین و مقررات دو طرف، به شمول قوانین نافذه تخصیص بودجه، میباشد.

۳. هر گونه منازعات ناشی از تطبیق این موافقتنامه از طریق مشورت های دیپلماتیک میان طرفین حل و فصل می گردد.

این موافقتنامه از جانب روسای، جمهوری اسلامی افغانستان و ایالات متحده آمریکا به تاریخ ماه سال ۲۰۱۲ (ماه سال ۱۳۹۱) در شهر در سه نسخه به زبانهای پشتو، دری و انگلیسی، که هر سه دارای اعتبار مساوی میباشند، امضا گردید.

از جانب دولت ایالات متحده امریکا

از جانب دولت جمهوری اسلامی افغانستان